

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΞ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

(Συνέχεια, ἴδε Ἄρχ. Ἐφημ. 1885 σελ. 154).

29.

Α

⊙

ΕΡΙΞΤΑΤΑΙ ΕΛΕΥΞΙΝΙΟ :
ΠΑΙΟΝΙΔΗΞΔΗΜΑΙΝΕΤΟ
ΟΞΡΙΞΤΩΝΙΔΟΑΘΜΟΝΕΥ
ΝΗΞΦΙΛΙΠΡΟΞΕΤΙΑΙΟΘ
5 ΜΕΛΑΝΩΡΟΞΕΞΤΙΟΔΩΡΟ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝΦΙΛΑΓΡΟΞΑ
ΛΙΘΟΥΞΤΕΜΕΙΝΕΞΑΙΓΙΝ
ΟΞΤΕΤΡΑΡΟΔΑΞΠΛΑΤΟΞΠ
ΑΙΕΚΠΕΛΕΚΗΞΑΙΟΡΘΟΥΞΠ
10 ΓΕΝΕΛΕΥΞΙΝΑΔΕΥΓΙΕΞΚΑΙ
ΝΤΑΤΕΤΤΑΡΕΞΕΤΕΡΟΥΞΛΙΘ
ΤΕΡΟΔΩΝΠΛΑΤΟΞΤΡΙΩΝΠΟ . Ω
ΠΕΛΕΚΗΞΑΙΟΡΘΟΥΞΠΑΝΤΑΞ
ΛΕΥΞΙΝΑΔΕΞΙΞΤΟΙΕΡΟΝ
15 ΤΕΤΤΑΡΕΞΚΑΝΟΝΙΔΑ
...ΚΟΞΠΑΡΟΛΟΝΤΟΝΤΟΙΧΟΝΤΟ
...ΜΙΠΟΔΙΩΝΠΑΧΟΞ
...ΟΙΩΞΕΧΟΥΞΑΝΕΞΛΩΙΟ
...ΙΠΑΡΑΤΕΜΟΝ...ΟΙ
20 ...ΑΝΤΑΞΥΝΤΙΘΕΝΑΙΤΟΥΞ . Ρ
...ΠΑΝΤΑΧΗΚΑΙΔΗΞΑΙΚΑΙ . Θ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ 1886.

12

. . . Ι Α Ν Ο Α Ρ Χ Ι Τ Ε Κ Τ Ω
 . . . Ι Θ Μ Ο Ξ Τ Ε Τ Τ Α Ρ Α Κ Ο Ν Τ Α Δ Υ Ο
 . . . Α Ξ Α Ξ Θ Α Ι Λ Ι Θ Ο Υ Ξ Ο
 25 . . Ξ Τ Ρ Ι Ω Ν Π Ρ Ο Δ Ω Ν Ρ Α Λ Α Δ Ε Ο
 . Ρ Ω Ι Ε Ι Ρ Γ Α Ξ Μ Ε Ν . . Ξ Κ Α Ι
 Ι Ξ Θ Α Ι Τ Α Ξ Τ Ρ Ι Γ Λ Υ Φ Ο Υ Ξ Κ Α
 Ι Α Ρ Μ Ο Τ Τ Ο Υ Ξ Α Ξ Κ Α Ι Ε Υ Τ Ε Ν
 Ξ Α Ι Κ Α Ι Μ Ο Λ Υ Β Δ Ο Ν Ρ Ε Ρ Ι
 30 Τ Α Ρ Ε Ξ Λ Ι Θ Ο Υ Ξ Τ Ε
 Ρ Ο Δ Ω Ν Ρ Α Λ Α Τ Ο Ξ Ρ Ε Ν Τ Ε Ρ Ο
 Α Λ Α Ξ Τ Ω Ν Κ Α Ι Ε Κ Ρ Ε Λ Ε Κ Η
 Ξ Π Ρ Ο Ξ Τ Ο Ν Α Ν Α Γ Ρ Α Φ Ε Α Ο
 Ι Ε Ρ Α Ν Α Θ Η Κ Ε Ι Υ Γ Ι Ε Ι Ξ
 35 Κ Α Λ Ι Θ Ο Ξ Α Γ Α Γ Ε Ι Ν Ρ Ε
 Ω Ν Ρ Α Λ Α Τ Ο Ξ Ρ Ε Ν Τ . Ρ
 Ο Ξ Κ Α Ι Κ Α Θ Ε Λ Ε Ξ Θ Α Ι . . . Ω
 Μ Ο Ξ Δ Ε Κ Α Ρ Ε Ν Τ Ε . . . Ο Ν Ι Δ Ε Ι Υ
 Α Υ Υ Ο Ξ Ρ Ε Ν Τ Ε Ρ . . Ω Ν Ρ Α Λ Α Τ Ο Ξ
 40 Η Ν Α Υ Τ Η Ν Ε Κ Ω Ν Ρ Ο Ι Ο Υ Ν Τ
 Ξ Κ Α Ι Α Ρ Α Κ Α Θ Α Ρ Μ Ο Ξ Α Ι Ο
 Ι Α Ρ Α Ι Δ . . . Ι Τ Α Ε Ρ Γ Α Ξ Μ . . . Ε Ρ
 Ι Κ Α Ι Δ Κ Α Ι Γ Ο Μ Φ Ω
 Α Ξ Α Ξ . . . Λ Ι Θ Ο Ξ Τ Ε Μ Ε Ι Ν Ρ Ε Ν
 45 Ο Λ Α Τ Ο Ξ Τ Ε Τ Τ Α Ρ Ω Ν Π Ρ Ο Δ Ω Ν
 . . . Ξ Τ Ω Ν Κ Α Ι Ε Κ Ρ Ε Λ . Κ Η Ξ Α Ι Α Ρ Ε Ρ Γ Ο Ν
 . . Π Ρ Ο Ξ Τ Ο Ν Α Ν Α Γ Ρ Α Φ Ε Α Ο Ν Α Ν . Ω Ι Ο . Ρ
 Ι Ε Ρ Α Ν Α Θ Η Κ Ε Ι Υ Γ Ι Ε Ι Ξ Λ Ε Υ Κ Ο
 Τ Α Ε Ρ Τ Α Λ Ι Θ Ο Ξ Α Γ Α Γ Ε Ι Ν . . Ν Τ . . . Ο
 50 Δ Ω Ν Ρ Α Λ Α Τ Ο Ξ Τ Ε Τ Τ Α Ρ Ω Ν Π Ρ Ο Δ Ω Ν Ρ
 Α Λ Α Ξ Τ Ω Ν Α Ρ Ι Θ Μ Ο Ξ Τ Ε Τ Τ Α Ρ Α Κ Ο Ν Τ Α
 Γ Α Γ Ε Ι Ν Μ Η Κ Ο Ξ Ε Ν Ν Ε Α Ρ Ο Δ Ω Ν Ρ Α Λ Α Τ Ο
 Ξ Τ Ω Ν Κ Α Ι Κ Α Θ Ε Λ Ε Ξ Θ Α Ι Ε Ν Τ Ω Ι Ι Ε Ρ Ω
 Ε Ρ Γ Α Ξ Α Ξ Θ Α Ι Ρ Ε Ν Τ Ε Λ Η . Κ Α . Ω Π Ρ Ο . . Ο
 55 Ω Ι Ο Α Ρ Χ Ι Τ Ε Κ Τ Ω Ν Τ Ε Τ Τ Α Ρ Α Κ Ο Ν Τ . Ε Ρ Τ Α
 Τ Ε Τ Τ Α Ρ Ω Ν Π Ρ Ο Δ Ω Ν Ρ Α Λ Α Ξ Τ Η . Δ Ε Ο . Τ Ω Ο
 Υ Τ Ω Ν Δ Υ Ο Γ Ω Ν Ι Α Ι Α Κ Α Ι . Ρ Α Ι Ο . . . Ο
 Ο Ν Τ Α Ξ Ρ Α Ν Τ Α Χ Ε Ι Α Θ Ρ Α Υ Ξ Τ Ο . Ρ Α . Τ . . . Ο . Ο
 . . Ξ Τ Η Ν Κ Α Ι Δ Η Ξ Α Ι Κ Α Ι Γ Ο Μ Φ Ω Ο
 60 . . Ρ Ε Ρ Γ Α Ξ Α Ξ Θ Α Ι Ο Ρ Θ Α Λ Ι Θ Ο . Τ Ε
 . . Δ Ξ Μ Η Κ Ο Ξ Τ Ε Τ Τ Α Ρ Ω Ν Π Ρ Ο Δ Ω Ν Κ Α Ι Ρ
 . . . Ξ Τ Ρ Ι Ω Ν Η Μ Ι Ρ Ο Δ Ι Ω Ν Κ Α Ι Ε Κ Ρ Ε
 . . Α Ξ Κ Α Ι Ε Υ Γ Ω Ν Ι Ο Ξ Ρ Α Ν Τ Α Χ Ε Ι . Α Ι . Α Ρ

- . . ΕΙΞΛΕΥΚΟΞΑΞΡΙΛΟΞΑΡΙΘΜΟΞ
 65 . ΟΞΑΓΑΓΕΙΝΠΕΝΠΕΛΗΘΕΝΕΛΕΥΞΙΝΑΔΕ
 ΝΚΑΙΠΑΛΑΞΤΗΞΠΛΑΤΟΞΔΙΠΟΔΑ Ο
 ΘΕΛΕΞΘΑΙΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΥΓΙΕΙ Ο
 ΚΟΝΤΑΤΕΤΤΑΡΕΞΠΛΙΝΘΙΔΑΞ
 ΚΟΞΤΕΤΤΑΡΩΝΠΟΔΩΝΚΑΙΠΑΛΑΞΤΗΞ
 70 ΙΗΜΙΠΟΔΙΟΞΟΡΘΑΞΚΑΙΕΥΓΩΝ . Ο Ν
 ΟΙΟΥΝΤΑΕΡΙΠΑΛΑΞΤΗΝΚΑΙΑΡΑΙ Ο
 ΤΩΙΠΑΡΑΞΤΑΔΑΞΤΡΕΙΞΞΥΝΤΙΘ Ο
 ΙΑΙΑΡΜΟΤΤΟΝΤΑΞΠΑΝΤ . . ΕΙΠΛΑΤΟΞ Ο
 ΙΠΡΟΞΤΑΜΕΤΡΑΑΑΝΔΩΙΟ . Ρ . . ΤΕ . . Ω
 75 ΙΚΑΙΜΟΛΥΒΔΟΝΠΕΡΙΧΕΑΙΑΡΙΟΜΟ . ΠΛΙΝΘΙΔΩΝ
 ΑΤΕΤΤΑΡΕΞΛΙΘΟΞΤΕΜΕΙΝΠΕΝΤΕ
 ΚΟΞΠΕΝΤΕΠΟΔΩΝΠΑΛΑΞΤΗ . ΠΛΑΤΟΞΤΡΙΩ . . ΟΔΩ
 ΟΥΥΟΞΤΡΙΩΝΠΟΔΩΝΕΤΕΡΟΞΛΙΘΟΞΤΕΜ
 ΑΡΑΞΠΕΝΤΕΛΗΙΚΟΞΜΗΚΟΞΤΕΤΤΑΡΩΝΠΟ . Ω
 80 ΩΝΚΑΙΗΜΙΠΟΔΙΟΥΥΥΟΞΔΙΠΟΔΑΞΚΑΙ . Ε Α
 ΤΑΞΠΡΟΞΤΟΝΑΝΑΓΡΑΦΕΑΟΝΑΝΔΩΙΟΑΡΧ
 ΧΕΙΚΑΙΠΑΡΑΔΟΥΝΑΙΕΠΑΝΑΟΗΚΕΙΥΓΙΕΙ . ΛΕΥ . Ο
 ΘΟΞΑΓΑΓΕΙΝΠΕΝΤΕΛΗΘΕΝΕ . ΕΥΞ Ο
 ΝΚΑΙΠΑΛΑΞΤΗΞΠΛΑΤΟΞΤΡΙΩΝΠΟΔΩΝΚ . . ΗΜΙΠΟΔ . Ο
 85 ΩΝΠΟΔΩΝΕΤΕΡΟΞΑΓΑΓΕΙΝΛΙΘΟΞΤΕΤΤΑ
 ΥΞΙΝΑΔΕΜΗΚΟΞΤΕΤΤΑΡΩΝΠΟΔΩΝΠΛΑΤΟΞΤΡΙΩΝ
 ΙΠΟΔΙΟΠΑΧΟΞΔΙΠΟΔΑΞΚΑΙΚΑΘΕΛΕΞΟ
 ΞΑΟΡΑΥΞΤΟΞΕΡΙΚΡΑΝΑΕΡΓΑΞΑΞΟΑΙΤΡΙ
 ΔΗΙΚΑΙΠΡΟΞΤΟΝΑΝΑΓΡΑΦΕΑΟΝΑΝΔΩΙΟΑΡ
 90 ΝΤΕΠΟΔΩΝΚΑΙΠΑΛΑΞΤΗΞΠΛΑΤΟΞΤΡΙΩΝ . Ο . Ω
 ΥΥΟΞΤΡΙΩΝΠΟΔΩΝΚΑΙΑΡΑΙΕΡΙΤΑΞΠΑΡΑΞ
 ΟΞΑΙΑΡΜΟΤΤΟΝΤΑΚΑΙΕΥΤΕΝΗΚΑΙΔ' ΞΑ Ω
 ΟΛΥΒΔΟΝΠΕΡΙΧΕΑΙΚΑΙΕΠΕΡΓΑΞΑ . ΘΑΙΘΡΟΝ
 ΕΝΤΕΛΗΙΚΟΞΜΗΚΟΞΠΟΔΩΝΕΠΤΑΚΑΙΔΕ . . ΠΛ . ΤΟ
 95 ΧΟΞΤΡΙΩΝΗΜΙΠΟΔΙΩΝΚΑΙΠΕΛΕΚΗΞΑΙΟΡΘΟ
 ΑΝΤΑΧΕΙΚΑΙΠΑΡΑΔΟΥΝΑΙΕΠΑΝΑΟΗΚ . . ΥΓ
 ΛΟΞΑΠΕΡΓΟΝΕΧΟΝΤΑΞΑΡΙΟΜΟΞΟΚΤΩ . . ΟΟ
 ΗΘΕΝΕΛΕΥΞΙΝΑΔΕΜΗΚΟΞΠΟΔΩΝΕΠΤΑ . ΑΙ
 ΑΡΑΧΟΞΤΡΙΩΝΗΜΙΠΟΔΙΩΝΚΑΙΚΑΘΕΛΕΞΟ Ω
 100 ΕΙΞΚΑΙΑΘΡΑΥΞΤΟΞΑΡΙΘΜΟΞΟΚΤΩΛΙΟΟ
 ΤΕΛΗΙΚΟΞΟΚΤΩΜΗΚΟΞΕΠΤΑΚΑΙ . Ε . ΑΠΟ ΤΟ
 ΠΑΧΟΞΤΡΙΗΜΙΠΟΔΙΟΞΟΡΟΟΞΚΑΙΕΥΓΩ . . Ο
 ΞΕΞΑΙΛΕΙΟΞΚΑΙΑΡΑΙΚΑΙΘΕΙΝΑΙΕΡΙ
 ΝΤΙΘΕΝΤΑΤΟΞΑΡΜΟΞΑΡΜΟΤΤΟΝΤΑΞΑΟΡΑΥΞΤ
 ΜΟΛΥΒΔΟΝΠΕΡΙΧΕΑΙΚΑΙΕΠΕΡΓΑΞΑΞΟΑΙ

B
O
I

ΚΟΥΞΜΗΚΟΞΕΞΡΟΔΩΝΓΛΑΤΟ
 ΤΩΝΔΥΟΙΝΔΑΚΤΥΛΟΙΝΚΑΙΕΚ
 ΟΝΑΝΑΓΡΑΦΕΑΟΝΑΝΔΩΙΟΑΡΧΙ
 ΥΓΙΕΙΞΛΕΥΚΟΥΞΑΣΡΙΛΟΥΞΑ
 ΞΑΓΑΓΕΙΝΠΡΕΝΤΕΛΗΘΕΝΕΛΕΥΞ 5
 ΡΟΔΑΞΡΑΧΟΞΡΕΝΤΕΡΑΛΑΞΤΩΝ
 ΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΥΓΙΕΙΞΑΦΡΑΥΞΤΟ
 ΓΕΙΞΑΕΡΓΑΣΑΞΘΑΙΙΩΝΙΚΑΡΕΝ
 ΔΩΙΟΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝΜΗΚΟΞΞΡΟΔ
 ΠΕΝΤΕΡΑΛΑΞΤΩΝΚΑΙΔΥΟΙΝΔΑΚΤ 10
 ΞΑΡΜΟΥΞΑΡΜΟΤΤΟΝΤΑΞΑΦΡΑΥΞΤ
 ΡΑΝΤΑΧΗΚΑΙ· ΗΞΑΙΚΑΙΓΟΜΦΩΞ
 ΕΡΓΑΣΑΞΘΑΙΟΡΘΑΡΙΟΜΟΞΤΕΤΤ
 ΕΛΗΙΚΟΥΞΔΥΟΕΙΞΤΑΞΡΑΡΑΙΕΤ
 ΡΟΔΩΝΓΛΑΤΟΞΟΚΤΩΡΟΔΩΝΚΑΙΡΕΛ 15
 ΟΝΑΝΑΓΡΑΦΕΑΟΝΑΝΔΩΙΟΑΡΧΙΤΕΚ
 ΕΡΑΝΑΘΗΚΕΙΥΓΙΕΙΞΛΕΥΚΟΞ
 ΕΝΤΕΛΗΘΕΝΕΛΕΥΞΙΝΑΔΕΛΕΟΝΤΟΚΕ
 ΞΞΟΚΤΩΡΟΔΩΝΚΑΙΚΑΘΕΛΕΞΘΑΙΕΝΤ
 ΟΟ·ΤΕΜΟ·ΠΕΝΤΕΛΕ·ΚΟΞΕΙΞΚΕΡΑ 20
 Ω·ΡΟΔΩΝΓΛΑΛΑΞΤΗΞΔΕΟΝΤΩΝΓΛΑΤΟ
 ΑΡΕΡ·ΟΝΕΧΟ·...ΔΥΟΚ·...ΓΡΑΦ·
 ΞΡ·...ΧΕΙΚΑΙΡΑΡΑ·Ο·...Ν·Ο·
 ΑΡ·...ΜΟΞΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΔΥΟΚΕΡΑΜΙΔ
 ΤΕΜΗΚΟΞΤΡΙΩΝΠΟΔΩΝΓΛΑΛΑΞΤΗ 25
 ΑΘΕΛΕΞΘΑΙΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΥΓΙΕ
 ΚΟΝΤΑΔΥΟΓΑΡΑ·...·...Ξ·
 ΟΥΞΔΥΟΜΗΚΟΞΞΕΡΟΔΩΝ·...ΤΟ·
 Ο·...ΩΙΟ·...ΤΕΚΤΩΝΚΑΙ·...·
 Ε·...ΙΚΑ·ΚΑΘΑΡΜΟ·...ΟΡΑΥΞ 30

ΚΑΙΓΟΜΦΩΞΑΙΚΑΙΜΟΛΥΒΔΟΝ
 ΓΕΝΤΕΛΗΙΚΟΞΜΗΚΟ.ΓΟΔΟΙΝ
 ΔΩΝΓΡΟΞΤΟΝΑΝΑΓΡΑΦΕΑΟΝ
 Ο. ΙΚΑΘΑΡΜΟ. ΘΡΑΥΞΤ
 35
 ΕΥΤΕΝΕΙΞΓ. ΕΙΑΡΙΘΜΟΞΕΒΔΟΜΗΚΟ
 ΜΕΙΝΞΤΡΩΜΑΤΙ. ΗΞΜΑΛΑΚΗΞΓΕΤΡΑΞΟΜ
 Ο.ΔΙΓΟΔΑΞ. ΜΕΙΙΟΥΞΛΙΘΟΙ
 ΓΑΝΤΑΧΕΙΤΕΜΝΕΙΝ. ΟΗΚΕΙΥΓ. Ξ
 40
 ΛΟΓΟΝ.ΑΙΓΑΡΑΔΟΝ. Ο.ΥΕΥ.
 ΜΑΔΕΤΗΞΜΑΛΑΚΗΞΓΕΤΡΑΞ. ΛΕΞΘΑΙ.
 ΟΞΤΡΙΩΝΗΜΙΓΟΔΙΩΝ. ΡΑΞ.
 . ΟΥΞΛΙΘΟΞΤΕΜΕΙΝΑΚΤΙΤΑΞ.
 ΔΩΔΕΚΑΓΟΔΩΝΓΛΑΤΟΞΤΡΙΩΝΓΟ.
 ΓΟΔΙΩΝΑΡΙΘΜΟΞΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑ.
 45
 ΛΙΘΟΥΞΔΥΟΜΗΚΟΞΓΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΓ.
 . ΑΧΕΙΑΓΕΡΓΟΝΕΧΟΝΤΑΞΚΑΙΓΑΡΑΔΟΝ.
 ΥΞΑΓΑΓΕΙΝΕΞΑΚΤΗΞΕΛΕΥΞΙΝΑΔΕ.
 ΔΩΔΕΚΑΓΟΔΩΝΓΛΑΤΟΞΤΡΙΩΝΓΟΔΩΝΚ.
 ΔΙΟΥΞΑΓΑΓΕΙΝΔΕΚΑΙΕΤΕΡΟΥΞΔΥΟΜΗΚΟ.
 50
 ΙΗΜΙΓΟΔΙΟΥΓΛΑΤΟΞΤΡΙΩΝΓΟΔΩΝΚΑΙΗΜ.
 ΙΟΥΞΚΑΙΚΑΘΕΛΕΞΘΑΙΕΝΤΩΙΕΡΩΙΥΓΙΕΙ.
 ΟΘ.ΤΩ.ΟΥΤΟΥΕΛΕΥΞΙΝΙΑΝΑΚΑΘΗΡΑΜΕΝΟΝΕΚ.
 ΟΙΓΑΤΟΥΞΤΡΩΜΑΤΟΞΚΑΙΤΑΞΕΓΙΚΑΜΓΑΞΜΕΧ.
 55
 ΓΟΙΟΥΝΤΑΤΗΞΤΑΦΡΟΔΕΚΑΓΟΔΑΞΚΑΙΕΚΦΟΡΗΞ.
 ΥΙΕΡΟΥΤΙΘΕΝΑΙΤΟΥΞΛΙΘΟΥΞΤΗΞΜ. ΚΗΞΠΕΤΡ
 ΝΤΑΟΥΑΝΕΙΓΕΤΡΑΞΥΝΤΙΘΕΝΑΙ. ΥΞΑΡΜΟΥΞΞΤΕΡ
 ΤΑΞΓΑΝΤΑΧΕΙΜΗΚΟΞΤΕΤΡΑΓΟΔΑΞΓΛΑΤΟΞΔΙΓΟΔΑ
 ΟΔΙΟΥΞΟ.ΟΥΔΑΝΔΕΗΙΚΑΙΜΕΙΙΟ. ΡΘΟΙΞΧΡΗΞΘ
 60
 ΔΤΑΤΕΞΘΑΙΔΕΚΑΤΑΤΟΝΞΤΟΙΧΟΝΕΚΑΞΤΟΝΔΙΑΝΕΚΗ
 ΕΞΑΓΑΜΟΙΒΩΝΕΓΙΔΕΤΟΥΤΩΝΤΙΘΕΝΑΙΤΗΝΕΥΘΥΝΤΗ
 ΘΟΑΓΕΡΓΑΞΑΜΕΝΟΝΕΓΙΤΤΡΕΙΞΓ. ΑΞΤΑΞΤΟΥΓΡΕΡΕΕ
 ΝΑΙΤΟΥΞΑΡΜΟΥΞΑΡΜΟΤΤΟΝΤΑΞ. ΚΑΙ.ΘΡΑ
 ΞΔΕΘΗΞΕΙΜΗΚΟΞΔΩΔΕΚΑΓΟΔΩΝΓΛΑΤΟΞΤΡΙΩΝΓΟΔΩΝ

ΖΥΡΑΧΟΞΤΡΙΗΜΙΡΟΔΙΟΥΞΟΗΞΕΙΔΕΚΑΙΤΟΥΞΓΩΝΙ . . Ο
 ΤΕΚΑΙΔΕΚΑΡΟΔΩΝΚΑΙΗΜΙΡΟΔΙΟΥΔΥΟΚΑΙΕΠΕΡΓΑΣ . . 65
 . ΠΡΟΞΤΗΝΠΕΡΙΤΕΝΕΙΑΝΗΝΑΝΑΝΩΡΙΟΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝΔΗ
 ΥΒΩΝΠΕΡΙΧΕΑΙΑΡΙΘΜΟΞΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑΤΕΤΤΑΡΕΞΑΙ
 ΝΤΗΞΕΛΕΥΞΙΝΙΑΚΗΡΕΤΡΑΞΜΗΚΟΞ . . ΟΔΩΝΓΛΑΤΟΞΤΕ
 ΠΑΧΟΞΡΕΝΤΕΡΑΔΑ . ΤΟΥΞΚΑΙΕΚΡΕΛΕΚΗΞΑΙΑΡΕΡΓΟΝΕΧΟ 70
 ΟΥΞΕΡΑΝΤΑΧΕΙΑΡΙΘΜΟΞΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑΔΥΟΛΙΘΟΥΞΑΓΑΓΕ
 ΞΕΛΕΥΞΙΝΙ . . Η ΞΕΙΞΤΟΙΕΡΟΝΜΗΚ . ΞΕ . ΡΟΔΩΝΓΛΑΤ
 ΑΡΟΔΑΞΠΡΑΧΟΞΡΕΝΤΕΡΑΛ . ΤΟΥΞΚΑΙΚΑΘΕΛΕΞΘΑΙΕΝΤΩΙΕ
 ΙΕ . . ΑΟΡΑΥΞΤΟΥΞΑΡΙΘΜΟΞΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑΔΥΟΛΙΘΟΥΞΤΕΜΕ
 ΞΕΛΕΥΞΙΝΙΑΚ . ΡΕΤΡΑΞΜΗΚΟΞΞΕΡΟΔΩΝΓΛΑΤΟΞΤΡΙΩΝΡΟΔΩΝ 75
 ΞΕΛΕΥΞΙΝΙΑΚ ΓΑΛΑΞΤΩΝΚΑΙΕΚΡΕΛΕΚΗΞΑΙΑΡΕΡΓΟΝ
 ΗΜΙΡΟΔΙΟΥΓΡΑΧΟΞΓ ΞΜΗΚΟΞΞΕΡΟΔΩΝΓΛΑΤΟΞΤΡΙΩΝΓ
 ΝΤΑΞΟΡΘΟΥΞΓΑΝΤΑΧΕΙΑΡΙΘΜΟΞ ΕΤ . . . ΕΛΙΘΟΥΞΑΓΑ
 ΙΝΕΚΤΗΞΕΛΕΥΞΙΝΙΑΚ ΑΛΑΞΤΟΥΞΚΑΙΚΑΘΕΛΕΞΘΑΙΕΝΤ
 ΔΩΝΚΑΙΗΜΙΡΟΔΙΟΥΓΡΑΧΟΞΡΕ ΞΙΤΕΤΤΑΡΕΞΕΤΥΛΟΒΑ
 ΙΙΕΡΩΙΥΓΙΕΙΞΑΟΡΑΥΞΤΟΥΞΑΡΙΘΜΟΞΕΙΚ . ΞΙΤΕΤΤΑΡΕΞΕΤΥΛΟΒΑ 80
 ΑΞΞΕΡΓΑΣΑΞΘΑΙΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑΤΕΤΤΑΡΑΞΡΕΤΡΑΞΤΗΞΕΛΕΥΞΙΝ
 ΙΑΚΗΞΠΛΑΤΟΞΞΕΡΟΔΩΝΜΗΚΟΞΤΕΤΡΑΡΟΔΑΞΓΑΧΟΞΡΕΝΤΕΡΑΛΑΞΤΟΥ
 ΞΚΑΙΕΤΕΡΟΥΞΞΕΡΓΑΣΑΞΘΑΙΠΛΑΤΟΞΞΕΡΟΔΩΝΜΗΚΟΞΤΡΙΩΝΡΟΔΩΝ
 ΚΑΙΗΜΙΡΟΔΙΟΥΓΡΑΧΟΞ ΟΥΞΕΙ . . . ΔΥΟΚΑΙΕΤΕΡΟΥΞΓ
 ΩΝΙΑΙΟΥΞΞΕΡΟΔΑΞΡΑ . . . ΔΥΟΤΟΥΤΟΥΞΑΡΕΡΓΑΣΑΜΕΝΟΝΤΙΟΓΝ 85
 ΑΙΚΑΙΓΑΡΑΞΞΕΡΟΔΑΞΑΜΕΝΟΙΕΡΙΗΜΙΡΟΔΙΟΝΤΟΥΞΕΥΝΤΙΘΕΝΑΝΤΙΟΥΞΑ
 ΡΜΟΥΞΑΡΜΟΤΤΟΝΤΑΞ . . . Ε . ΑΘΡΑΥΞΤΟΥΞ . . . ΕΡΓΑΣΑΜΕΝΟΝΟ
 ΡΘΑΚΑΛΕΙΑΔΩ ΡΑΝ . . . ΠΟΝΤΥΧ . Ε . . . Ε . ΠΡΟΞ . Ε . .
 ΟΝΤΑΡΙΝΑΚΙΑ . ΕΙ ΟΙΚΑΙΓΟΜΦΩΞΑΙΚΑΙΜΟΥΒΩΔΟΝΠΕΡΙΧΕ
 ΑΙΜΟΥΛΥΒΩΔΟΝΔΕΚΑΙΞΙΔΗΡΟΝΤΟΙΞΛΙΘΟΙΞΕΙΞΤΑΔΕΞΜΑΗΓΟΛΙΞΓΑΡΕ
 ΞΕΙΚΑΙΤΡΟΧΙΛΕ . . ΝΕΝΤΕΛΗ

Α.

Θ[εοί]

Ἐπιστάται Ἐλευσινίῳ
 Παιονίδης Δημαινέτο
 ος Πιστωνίδο Ἀθμονεύ[ς
 νης Φιλίππο Ἐστιαιόθ[εν
 5 Μελάνωπος Ἐστιοδώρο

Ἀρχιτέκτων Φίλαγρος Α

- λίθους τεμεῖν ἐξ Αἰγίν[ης μῆκ-
 ος τετράποδας, πλάτος π [κ-
 αὶ ἐκπελεκῆσαι ὀρθοὺς π[ανταχει, ἄπεργον ἔχοντας καὶ ἀγα-
 10 γῆν Ἐλευσινάδε ὑγιᾶς καὶ [ἀθραύστους, ἀριθμὸς τετταράκο-
 ντα τέτταρες· ἐτέρους λίθ[ους τεμεῖν Αἰγιναιῖος μῆκος πέν-
 τε ποδῶν, πλάτος τριῶν πο[δ]ῶ[ν, πάχος πεντεπαλάστους καὶ ἐκ-
 πελεκῆσαι ὀρθοὺς πάντας [καὶ ἀγαγεῖν ὑγιᾶς, ἀθραύστος Ἐ-
 λευσινάδε εἰς τὸ ἱερόν [ἀριθμὸς τετταράκοντα ;
 15 τέτταρες· κανονίδα
 μῆ]κος παρ' ὄλον τὸν τοῖχον το
 . ἡ]μιποδιῶν, πάχος
 . . . οἰως ἔχουσιν ἐξ.λωιο
 . . . ι παρατεμοντ οἰ
 20 . . . αντα συντιθέσθαι τοὺς [ἀ]ρ[μους ἀρμόττοντας καὶ ἀθραύσ-
 τος] πανταχῆ καὶ δῆσαι καὶ [γ]ο[μῶσαι
 . . . ιαν ὁ ἀρχιτέκτων
 . ἀρ]ιθμὸς τετταράκοντα δύο
 ἐργ]άσασθαι· λίθους ο [πά-
 25 χο]ς τριῶν ποδῶν παλα[στῆς] δεσ[ντων; καὶ καθελέσθαι ἐν τῷ ἱ-
 ε]ρωῖ εἰργασμέν[ου]ς καὶ
 ἰσθαι τὰς τριγλύφους κα[ὶ
 ι ἀρμοττούσας καὶ εὐτεν[εῖς; καὶ δῆσαι καὶ γομφῶ-
 σαι καὶ μόλυβδον περι[χέαι, ἀριθμὸς τετταράκοντα καὶ; τέτ-
 30 τταρες· λίθους τε[μεῖν πεντεληκίους μῆκος πέντε
 ποδῶν, πλάτος πέντε πο[δῶν παλαστῆς δεόντων, πάχος τριῶν π-
 αλαστῶν καὶ ἐκπελεκῆσαι ὀρθὸς πανταχει, ἄπεργον ἔχοντα-
 ς, πρὸς τὸν ἀναγραφέα, ὅ[ν ἂν δῶι ὁ ἀρχιτέκτων, καὶ παραδοῦνα-
 ι ἐπ' ἀναθήκει ὑγιᾶς, [λευκός, ἀσπίλος, ἀριθμὸς πεντεκαίδε-
 35 κα· λίθος ἀγαγεῖν Πε[ντεληθεν Ἐλευσινάδε μῆκος πέντε ποδ-
 ῶν, πλάτος πέντε] π[οδῶν παλαστῆς δεόντων, πάχος τριπαλάστ-;
 ος καὶ καθελέσθαι [ἐν τ]ῶ[ι ἱερωῖ ὑγιᾶς καὶ ἀθραύστος, ἀριθ-
 μὸς δεκαπέντε οριδειν
 α ὕψος πέντε π[οδ]ῶν, πλάτος
 40 ἡν αὐτῆνε κων ποιοῦν[τα
 ς καὶ ἄρα[ι καὶ] καθαρμοῖσαι ο
 ι, ἄραι δ[ὲ κα]ὶ τὰ ἐργασμ[ένα] ἐπ[ὶ

- ς, ἀθραύστος· ἐπικράνα ἐργάσασθαι τρί[α;
 δη και πρὸς τὸν ἀναγραφέα, ὃν ἂν δῶι ὁ ἀρχιτέκτων, μῆκος πέ-
 90 ντε ποδῶν και παλαστῆς, πλάτος τριῶν [π]ο[δ]ῶ[ν και ἡμιποδίου,
 ὕψος τριῶν ποδῶν και ἄραι ἐπὶ τὰς παραστῆδας και καθαρυ-
 ὄσαι ἀρμόττοντα και εὐτενῆ και δ[ῆ]σα[ι και γομφ]ῶ[σαι και μ-
 ὄλυθδον περιχέαι και ἐπεργάσα[σ]θαι θρόνα· [λίθος τεμεῖν π-
 εντελικὸς μῆκος ποδῶν ἐπτακαίδε[κα], πλ[ά]το[ς] δίποδας, π[ά]-
 95 χος τριῶν ἡμιποδίων και πελεκῆσαι ὀρθό[ς] και εὐγωνίος π-
 ανταχει και παραδοῦναι ἐπ' ἀναθήκ[ει] ὕγ[ι]εις, λευκός, ἀσπί-
 λος, ἄπεργον ἔχοντας, ἀριθμὸς ὀκτώ· [λί]θο[ς] ἀγαγεῖν Πεντελ-
 ῆθεν Ἐλευσινάδε μῆκος ποδῶν ἐπτα[κ]αί[δε]κα, πλάτος τρίποδ-
 α(ς), π[ά]χος τριῶν ἡμιποδίων και καθελέσθ[αι ἐν τ]ῶ[ι] ἱερῶι ὕγι-
 100 εῖς και ἀθραύστος, ἀριθμὸς ὀκτώ· λίθο[ς] ἐξεργάσασθαι; πεν-
 τελικὸς ὀκτώ μῆκος ἐπτακαί[δ]ε[κ]α πο[δ]ῶν πλ[ά]το[ς] δίποδας,
 π[ά]χος τριημιποδίου, ὀρθός και εὐγωνίος [πανταχει και δια;-
 ξέσαι λείος και ἄραι και θεῖναι ἐπὶ [και συ-
 ντιθέντα τὸς ἀρμὸς ἀρμόττοντας ἀθραύστους, δῆσαι; και
 105 μόλυθδον περιχέαι και ἐπεργάσασθαι.

B.

- Θε]οί .
 Λίθους τεμεῖν πεντελῆ;]κούς μῆκος ἕξ ποδῶν, πλάτο-
 ς τεττάρων ποδῶν, π[ά]χος πέντε παλαστῶν δυοῖν δακτύλοιν και ἐκ-
 πελεκῆσαι ἄπεργον ἔχοντας πρὸς τ]ὸν ἀναγραφέα, ὃν ἂν δῶι ὁ ἀρχι-
 τέκτων, και παραδοῦναι ἐπ' ἀναθήκει] ὕγιεις, λευκούς, ἀσπίλους, ἀ-
 5 ριθμὸς τετταράκοντα πέντε· λίθου]ς ἀγαγεῖν Πεντελῆθεν Ἐλευσ-
 ινάδε μῆκος ἕξ ποδῶν, πλάτος τετρά]ποδας, π[ά]χος πέντε παλαστῶν
 δυοῖν δακτύλοιν και καθελέσθαι] ἐν τῶι ἱερῶι ὕγιεις, ἀθραύστο-
 ς, ἀριθμὸς τετταράκοντα πέντε . . .] γεῖσα ἐργάσασθαι ἰωνικὰ πεν-
 τελικὰ πρὸς τὸν ἀναγραφέα, ὃν ἂν] δῶι ὁ ἀρχιτέκτων, μῆκος ἕξ ποδ-
 10 ῶν, πλάτος τεττάρων ποδῶν, π[ά]χος] πέντε παλαστῶν και δυοῖν δακτ-
 ῦλοιν τοῦ]ς ἀρμούς ἀρμόττοντας, ἀθραύστ-
 ος] πανταχῆι και [δ]ῆσαι και γομφῶσ-
 αι και μόλυθδον περιχέαι και ἐπ]εργάσασθαι ὀρθά, ἀριθμὸς τεττ-
 αράκοντα πέντε· λίθος τεμεῖν πεντ]ελικὸς δύο εἰς τὰς παραιετ-
 15 ἰος λεοντοκεφαλᾶς; μῆκος ὀκτώ] ποδῶν, πλάτος ὀκτώ ποδῶν και πελ-
 εκῆσαι ἄπεργον ἔχοντας πρὸς τ]ὸν ἀναγραφέα, ὃν ἂν δῶι ὁ ἀρχιτέκ-
 των, και παραδοῦναι] ἐπ' ἀναθήκει ὕγιεις, λευκός,
 ἀσπίλος· λίθους ἀγαγεῖν δύο Π]εντελῆθεν Ἐλευσινάδε λεοντοκε-
 φάλων μῆκος ὀκτώ ποδῶν πλ[ά]το[ς] ὀκτώ ποδῶν και καθελέσθαι ἐντ-
 20 ῶι ἱερῶι ὕγιεις, ἀθραύστος· λί]θο[ς] τεμ[εῖν] πεντελε[ι]κὸς εἰς κερα-
 μίδας μῆκος τρι;]ῶ[ν] ποδῶν παλαστῆς δεόντων, πλάτο-
 ς ἄπερ[γ]ον ἕχο δυο κ . . . γραφ .
 ς π[αντα]χει και παρα[δ]ῆ[ναι ἐπ' ἀ]ν[α]θ[ῆ]-
 κει ὕγιεις, λευκός, ἀσπίλους], ἀρ[ιθ]μὸς ἑβδομήκοντα δύο· κεραμίδ-

- 25 ας ἐργάσασθαι;] τε μήκος τριῶν ποδῶν παλαστῆ-
 ρς δέοντων, πλάτος τριῶν ποδῶν; καὶ κ)θελίσθαι ἐν τοῖς ἱερῶι ὑγιε-
 ρι, ἀθραύστους, ἀριθμὸς ἑβδομή;] κοντα δύο παρα σ . .
 ους δύο μήκος ἕξ ποδῶν, [πλά]τος;]
 ὀκτώ ποδῶν; πρὸς τὸν ἀναγραφία;], δ[ὲν ἂν δ]αί ὁ [ἀρρ]ιτέιτων, καὶ
- 30 κα[ι] καθαρισ[σαι] ἀθραύσ-
 τους καὶ ὑγιεῖς πανταχεῖ; καὶ δ[η]σαι; καὶ γομφῶσαι καὶ μολυβδον
 περιχέαι καὶ ἑτέρους λίθος τεμεῖν πεπελημῶς μήκος;] ποδοῖν
 π)οδῶν πρὸς τὸν ἀναγραφία, δ[ὲν
 ἂν δαί ὁ ἀρρ]ιτέιτων], ο [κα] καθαρισ[σαι] ἀθραύστ-
 ους]. εὔγενεῖς π[αντα]χεῖ ἀριθμὸς ἑβδομήκο-
 ντα τέτταρες; λίθους τε;] μείν στρωματί . . [τ]ῆς μαλακῆς πέτρας ἰμ-
 κλοῦς; μήκος τετράποδας πλάτ;] ο[ς] δ[ι]ποδας; [π]άχος τριῶν ἡμιποδῶ-
 ν καὶ ἑκπελεκῆσαι ὀρθός; πανταχεῖ;] τέμνειν μείζους λίθοι
 λόγον [κ]αὶ παραδῶν[σαι ἐπ' ἀνα]θήκαι ὑγ[ι]ε[ι]ς
- 40 μα δὲ τῆς μαλακῆς πέτρας . . . ο . υ εω
 ος τριῶν ἡμιποδῶν [καὶ καθ]ελίσθαι [ἐν τῶ-
 ι ἱερῶι ὑγιεῖς ἀθραύστ]ους; λίθος τεμεῖν ἀκτίνας [πέτ]ρας [τῆς μα-
 λακῆς; μ]ήκος] δώδεκα ποδῶν. πλάτος τριῶν ποδῶν καὶ ἡμι-
 οδῖο, πάχος τριῶν ἡμι;] ποδῶν, ἀριθμὸς τετταράκοντα [δύο καὶ ἐπὶ-
 45 ρους τεμεῖν ἀκτίνας] λιθους δύο μήκος πεντακαίδεκα ποδῶν, . . .
 παντ[α]χεῖ ἀπεργον ἔχοντας καὶ παραδῶν[σαι ἐπ' ἀ-
 αθήκαι ὑγιεῖς; λίθους ἀγαγεῖν ἐξ Ἄκτῆς Ἐλευσίνιδε
 μ]ήκος] δώδεκα ποδῶν πλάτος τριῶν ποδῶν καὶ ἡμιπο-
 διο, πάχος τριημιποδῶν, ἀγαγεῖν δὲ καὶ ἑτέρους δύο μήκος πεν-
 50 τεκαίδεκα ποδῶν καὶ ἡμιποδῶν πλάτος τριῶν ποδῶν καὶ ἡμιποδ-
 ῖο πάχος τριημιποδῶν καὶ καθελίσθαι ἐν τοῖς ἱερῶι ὑγιεῖς κα-
 ῖ ἀθραύστους]. . . . οθ . τω . ου τοῦ Ἐλευσίνι ἀνακαθηράμενον ἐ[κ
 καὶ τὰ λ]οιπὰ τοῦ στρωματος; καὶ τὰς ἐπικαμπὰς μέγ[ρι
 ποιοῦντα τῆς τάφρο δεικλποδας καὶ ἐκφορῆσα-
 55 ι τὴν λατύπην; ἐκ τοῦ ἱεροῦ;] τίθεται τοὺς λίθους τῆς [μ]αλακῆς πέτρ-
 ας ρτα, οὐ ἂν ἐπέτρα, συντιθέναι [το]ὺς ἀρμούς; στερ-
 ρός; καὶ ἀρμότων;] τας πανταχεῖ, μήκος τετράποδας, πλάτος δ[ι]ποδα-
 ρ, πάχος τριημιποδῶν, δ[π]ου δ' ἂν δέτη καὶ μείζ[ου]σι; ὁ]ρθός; χρῆσθ-
 αι]. ο, τὰτ[ε]ισθαι δὲ κατὰ τὸν στοχον ἑκαστον διανεικῆ
 60 ἐξ ἀκαμοῦθων, ἐπὶ δὲ τούτων τίθεται τὴν εὐθητη-
 ριαν]. θο ἀπεργασάμενον ἐπὶ τρεῖς π[ο]δ[ῶ]ς τὸς τοῦ περε-
 συντιθέναι τοὺς ἀρμούς; ἀρμότων;] τας π[αντα]χεῖ καὶ [α]θρα-
 ῦστους, λίθους;] δὲ θῆσαι μήκος δώδεκα ποδῶν, πλάτος τριῶν ποδῶν
 καὶ ἡμιποδῶν, πάχος τριημιποδῶν, θῆσαι δὲ καὶ τοὺς γων[α]ῖο
 65 υς, μήκος πεντεκαίδεκα ποδῶν καὶ ἡμιποδῶν δύο καὶ ἑπεργασ[αι] ἄμ-
 ενον δοκιμῶς;] πρὸς τὴν περιτένειαν. ἦν ἂν (ἂν) δαί ὁ ἀρρ]ιτέιτων δ[η]-
 σαι καὶ μολυβδον περιχέαι, ἀριθμὸς τετταράκοντα τέτταρες;] λι-
 θους τεμεῖν τῆς Ἐλευσινιακῆς πέτρας μήκος [ἕξ] ποδῶν, πλάτος τε-
 τράποδας, πάχος πεντεκαίδεκα ποδῶν καὶ ἑκπελεκῆσαι ἀπεργον ἕξο-

- 70 ντας, ὀρθ]οὺς πανταχει, ἀριθμὸς τετταράκοντα δύο· λίθους ἀγαγε-
 ἴν ἐκ τῆς Ἐλευσινιακ[ῆς πέτρα]ς εἰς τὸ ἱερόν μῆκ[ος] ἐ[ξ] ποδῶν, πλάτ-
 ος τετρ]άποδας, πάχος πεντεπαλ[άστ]ους καὶ καθελέσθαι ἐν τῷ ἱε-
 ρῶι ὕγ]ιε[ίς], ἀθραύστους, ἀριθμὸς τετταράκοντα δύο· λίθους τεμε-
 ἴν τῆς Ἐλευσινιακ[ῆς] πέτρας μῆκος ἐξ ποδῶν πλάτος τριῶν ποδῶν
 75 καὶ ἡμιποδίου, πάχος π[έντε] παλαστῶν καὶ ἐκπελεκῆσαι ἄπεργον
 ἔχον]τας, ὀρθοὺς πανταχει, ἀριθμὸς [εἰκοσιτ]έτ[ταρ]ε[ς]: λίθους ἀγα-
 γε]ῖν ἐκ τῆς Ἐλευσινιακ[ῆς πέτρα]ς μῆκος ἐξ ποδῶν, πλάτος τριῶν π-
 ο]δῶν καὶ ἡμιποδίου, πάχος πε[ντεπ]αλάστους καὶ καθελέσθαι ἐν τ-
 ῶ]ι ἱερῶι ὕγ]ιεῖς, ἀθραύστους, ἀριθμὸς εἴκ[οσι] τέτταρες· στυλοβά-
 80 τ]ας ἐξεργάσασθαι τετταράκοντα τέτταρας πέτρας τῆς Ἐλευσιν-
 ιακῆς, πλάτος ἐξ ποδῶν, μῆκος τετράποδας, πάχος πεντεπαλάστου-
 ς· καὶ ἐτέρους ἐξεργάσασθαι πλάτος ἐξ ποδῶν, μῆκος τριῶν ποδῶν
 καὶ ἡμιποδίου, πάχος [πεντεπαλάστ]ους εἴ[κοσι] δύο· καὶ ἐτέρους γ-
 ωνιαίους ἐξποδας π[ανταχει:] δύο· τούτους ἀπεργασάμενον τιθέν-
 85 αι καὶ παραξέσασθαι ἐπὶ ἡμιπόδιον τὸ αὖτος; συντιθέσθαι τοὺς ἀ-
 ρμοὺς ἀρμόττοντας [πανταχ]ε[ῖ], ἀθραύστους [καὶ ἐπ]εργασάμενον ὀ-
 ρθὰ κα(ι) λεία δω ραν ρον τυρ . ε ε . προσ . ε . .
 ον τὰ πινάκια . . εἰ ο . ι καὶ [γ]ομφῶσαι καὶ μόλυβδον περιγέ-
 αι· μόλυβδον δὲ καὶ σίδηρον τοῖς λίθοις εἰς τὰ δεσμὰ ἢ πόλεις παρέ-
 90 ζει καὶ τροχιλε[ῖα]ν ἐνταλῆ.

Τὰ ἀνωτέρω, ἄπερ μετέγραψα εἰς τὴν κοινὴν γρα-
 φὴν τηρήσας τὴν ὀρθογραφίαν τοῦ λίθου, φέρει
 στήλη ἀπλή πεντελικῶ μαρμάρου ἐκ δύο τεμα-
 χίων προσαρμοζόντων ἀποτελουμένη καὶ ὕψος ἔ-
 χουσα τὸ ὅλον 1,37, πλάτος, ὅπου τοῦτο ὀλόκλη-
 ρον σώζεται, 0,50 (1) καὶ πάχος 0,09 τοῦ γαλλ.
 μέτρου. εἶναι δὲ ὁ λίθος καὶ κατὰ τὰς δύο αὐτοῦ
 ἐπιφανείας γεγραμμένος κατὰ μὲν τὴν Α εἰς ὕψος
 1,10 περίπου, κατὰ δὲ τὴν Β εἰς ὕψος 0,85 Γ. Μ.
 καὶ ἐν ἐκείνῃ μὲν (Α) τὰ γράμματα εἶνε ὀλίγον τι
 ἀραιότερον γεγραμμένα, ὥστε ἐν ἐκάστῳ στίχῳ νὰ
 χωρῶσι 47, ἐν ταύτῃ δὲ (Β) κατὰ τι πυκνότερον,
 ὥστε ἐν ἐκάστῳ στίχῳ νὰ χωρῶσι 51. Γραφὴ εἶναι
 ἢ στοιχηδὸν ἐν ἀμφοτέραις ταῖς ἐπιφανείαις, ἀλλὰ
 καὶ αἰ στήλαι τῶν γραμμάτων δὲν εἶναι κανονικαὶ καὶ
 ἀκριβῶς κάθετοι καὶ παράλληλοι πρὸς ἀλλήλας καὶ
 ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ Α γράψας ὁ χαρακτὴς τοῦ 85^{ου}
 στίχου τὸ μὲν 7^{ον} γράμμα ὑπὸ τὸ 7^{ον} καὶ 8^{ον}, τὸ δὲ
 8^{ον} αὐτοῦ ὑπὸ τὸ 9^{ον} τοῦ προηγουμένου ἐξηκολού-
 θησε κατόπιν τὴν νέαν ταύτην συστοιχίαν τῶν γραμ-
 μάτων, ὥστε πιθανώτατα οἱ κατόπιν στίχοι (85—

(1) Τὸ ἐλάχιστον σωζόμενον τῆς στήλης πλάτος εἶναι 0,22 Γ. Μ.
 Ἀπωλέσθη δ' αὐτῆς πλέον ἢ 1]3 τῶν ἐνεπιγράφων ἐπιφανειῶν τῆς.

104) δὲν περιεῖχον ἢ μόνον 46 γράμματα καὶ τοῦ-
 τον ἔχων τὸν ἀριθμὸν ὑπ' ὄψιν προσεπάθησα νὰ
 συμπληρώσω αὐτούς, εἰ καὶ ἐνιαχοῦ δὲν τὸ κατώρ-
 θωσα (1). Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ γράμματά
 τινα, ἢ ὅπως παρέλειψεν ὁ χαρακτὴς (τὸν σύνδε-
 σμον καὶ ὀλόκληρον ἐν τῷ 77^ῳ στίχῳ, τὸ γράμμα ε
 δὲ ἐν τῇ λέξει δίποδας τοῦ 99^{ου} στίχου τῆς ἐπιφα-
 νείας Α) ἢ λησμονήσας ἐγκαίρως νὰ γράψῃ τὰ προ-
 σέθηκεν ὕστερον (Β, στίχ. 89 τὸ Ι ἐν τῇ λέξει λί-
 θοις)· καὶ ἂν τὰ παρ' ἐμοῦ κατωτέρω λεγόμενα
 ἔχωσιν ὀρθῶς (Β, στίχ. 45-46) καὶ ὀλόκληρον στί-
 χον ἐλησμόνησε νὰ χαραξῇ. Ἀλλὰ καὶ ἄλλας τινας
 ἀβλεψίας τοῦ χαρακτοῦ ἠθέλωμεν πιθανῶς ἀνεύρει
 ἂν ἐσώζετο ἡμῖν ὁ λίθος ἀκέρατος ὅλος καὶ τὴν ἐπι-
 δερμίδα ἀλύμαντος, ἐντεῦθεν δ' ἴσως πηγάζει ὅτι
 τινες τοῦλάχιστον τῶν συμπληρώσεών μου δὲν συμ-
 φωνοῦσι πρὸς τὸν ὀρισμένον ἀριθμὸν τῶν γραμ-
 μάτων τῶν στίχων (2). Τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων

(1) Ἴδε κατωτέρω τὴν σημείωσιν.

(2) Ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ Α ὁ 59ος στίχος ἔχει μόνον 46 γράμματα
 κατὰ τὴν συμπλήρωσίν μου, 48 δὲ οἱ στίχοι 78ος καὶ 80ος· ἀλλ'
 ἴσως ἐν τῷ 78^ῳ ἀντὶ τοῦ τεμεῖν ὑπῆρχε γεγραμμένον τεμεν· 48 δὲ
 ἔχει γράμματα καὶ ὁ 85ος αὐτός, ὅπερ ἀληθῶς παράδοξον· ἀλλὰ πῶς
 ἄλλως ἠδύνατο νὰ συμπληρωθῇ ὁ στίχος; οἱ δὲ στίχοι 89ος, 93ος καὶ

ἐν γένει εἶναι ἐπιεικῶς καλὸν καὶ ἀπέριττον, εἰ καὶ ἐνταυτοῖς παρατηρεῖται ἀμελεία τίς περὶ τὴν χάραξιν αὐτῶν· ἐκ δὲ ταύτης καὶ πολὺ μάλλον ἐκ τῆς ἀποτριβῆς τῆς ἐπιδερμίδος τοῦ λίθου συμβαίνει, ὥστε γράμματά τινα συνηθὴ κατὰ τὴν μορφήν νὰ μὴ διακρίνονται ἀπ' ἀλλήλων (1). Ἄλλα πλὴν τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων τὴν ἐγγράφειν τῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ λίθῳ ἀναγνωσκόμενων ἐν εἶσι πολὺ ὑπερωτέροις ὁνόμασι τῆς ἐπὶ Εὐκλείδου ἀρχόντος μεταβολῆς μαρτυρεῖ καὶ ἡ μεγάλη περὶ τὴν γραφήν τῆς διεθρόγγου οὐ, πολλὰκις καὶ διὰ τοῦ ἀπλοῦ ο ἀκροεπιμένει, ἀμριταλάντεισι καὶ ἐτι μαλλόν ἢ τῆς διεθρόγγου εἰ διὰ τοῦ ἀπλοῦ ε, ἂν τὰ παρ' ἐμοῦ κατοτέρω λεγόμενα (στίχ. 9—10) ἔχουσιν ὄρθως. Ἐκ δὲ τοῦ ὅτι ἡ ἀμριταλάντεισι αὐτῆς μείζων τις φαίνεται ὡσα ἐν τῇ ἐπιγραφεῖ A ἀμριβαλλῶν ἂν δύνανται τις νὰ ὑποθέσῃ οὐχὶ τὸν αὐτὸν, ἀλλ' ἄλλον τῶν τῆς ἐπιγραφεῖς B γαράκτρην, συνδυάζων τὸ πρᾶγμα καὶ πρὸς τὴν πυκνοτέραν τῶν γραμμάτων ἐν ταύτῃ γραφῇ, ἥτις ὅμως οὐδὲν ἄλλο κατὰ τὴν γνώμην μου μαρτυρεῖ ἢ τὴν πρόνοιαν τοῦ γαράκτου τοῦ ν' ἀρῆσθαι κατὰ τὴν ἐπιγραφεῖαν B μείζων τῆς στήλης ἀγραφοῦ πρὸς τὸ κάτω μέρος (2) ἐπανορθῶν οὕτω πιθανῶς ἐν μέρει προηγουμένου αὐτοῦ λάθος κατὰ τὴν ἐπιγραφεῖαν A.

Ὁ λίθος εὐρέθῃ ἐντὸς τοῦ κατὰ τὴν Βαθὴν γωνίας τῆς Φιλωναίου Στοᾶς κτίσματος (γ'), (3) μάτην δὲ μείζην τοῦδε ἀνεζήτησεν τὸ ἐλλείπον αὐτοῦ μέρος. Περὶ τῶν καθ' ἕκαστον καὶ τῶν συμπληρωστέων μου ἔγωγε νὰ παρατηρήσω τὰ ἀκόλουθα·

Στίχ. 1. Ἐλευσίνιον· μετὰ τὸ Ο διέκρινα τὰ ἴσγη γράμματος ὡσεὶ Ι. Ὅτι τὸ ἐν Ἐλευσίνι ἱερὸν ἐκαλεῖται καὶ Ἐλευσίνιον ἀπλῶς καὶ ὅτι εἶχε καὶ τοῦτο ἐπιστάτας εἶναι γνωστὸν (Παράβ. Ἐπιγρ. 1883 σελ. 18, C. 1. Αἰ. 2, II, σελ. 322); ἀλλὰ πόσοι νὰ ἦσαν ἀρᾶ γε οἱ τοῦ ἐν Ἐλευσίνι ἱεροῦ ἐπι-

(1) Οὗτος ἴσως ἀπὸ 47 γράμματα ἴσως. Ἐν τῇ ἐπιγραφεῖ B κατὰ τὰς συμπληρώσεις μου 52 γράμματα ἴσως ἐν στίχοις 38ος καὶ 14ος, ἀλλ' ἐν τούτοις πιθανὸν νὰ ὑπῆρχεν ἐπίσης γραμμένον *μεγίστη* ἀνεὶ τοῦ περὶ μου γραμμένου γερμῆν 50 ὅτι μόνον γράμματα ἔχῃ ὁ 18ος στίχος.

(2) Οἶον τὰ A, Δ, Α ἀμ' ἀλλήλων, τὸ Ο ἀπὸ τοῦ Ο, τὸ Η ἀπὸ τοῦ Σ ἐπίσης, τὸ Τ ἀπὸ τοῦ Ρ κτλ. Ὅπου ἂν εἶμαι βέλαισι· περὶ τῆς ἀνεπιμένει μου εἴθεκα ἐν τῇ μεταγραφῇ περὶ γράμματα.

(3) Καὶ κατὰ τὰ ἀνω ἀόμοια τῆς ἐπιγραφεῖς B ἀρῆσαι ὁ γαράκτρης μεγαλύτερον περιθώριον ἀγαρῶν ἢ κατὰ τὴν ἐπιγραφεῖαν Α· τοῦτο δὲ καὶ ἐξέλωσα ἐν μέρει ἐν τῷ κειμένῳ τῷ δὲ οὗ κεραλαῖον γραμμάτων.

(4) Παράβ. Προκτ. τῆς Ἀρχ. Ἐπιγρ. τοῦ 1881 σελ. 61 σελ. 2.

στάται; Ἴσως δέκα, τοῦλάχιστον εἰκόσω ὅτι δέκα ὀνόματα ἐπιστατῶν, ὅπως ἀνεγράφοντο, ἠδύοντο νὰ χωρήσωσιν ἐν τῇ ἡμετέρῃ στήλῃ.

Στίχ. 6. Ἀρχιτέκτων Φίλαγρος· ἀγνωστος ἐμοὶ ἀλλάχρῶθεν ὁ ἀνθρώπος.

Στίχ. 7. Ἐξ Αἰγυπτῶν· συνειληφῶσα οὕτω καὶ ἔτι ἐξ Αἰγυπτίου διότι συνηθέστατα ὁ ἀριθμὸς τῶν λίθων τίθεται εἰς τὸ τέλος ἐκάστης περιόδου διὰ τῆς φράσεως *αριθμὸς δέκων*· καὶ ἐνταῦθα δὲ κατωτέρω (10—11 στίχοι.) φαίνεται ὅτι ὑπῆρχεν ἀναγεγραμμένους ὁ ἀριθμὸς τετραράκοντα τέταρες· παράβ. ἐν τούτοις καὶ στίχοι. 76, 79, 83, 102, B, 43.

Στίχ. 9—10. Ἀγραφεῖν ... ὀμειρεῖς ἢ ἀνάναγρως αὐτῇ φαίνεται μοι ἡ μόνη ὄρθη καὶ σύμφωνος πρὸς τὰ ἡρώδη καὶ ἐπόμενα· καὶ κατωτέρω (στίχ. 42) *εργαγεμένα* ὁ θέλων ἂς ὑποθέσῃ τὸ πρᾶγμα καὶ ὡς ἀβλήσειν τοῦ γαράκτου.

Στίχ. 13. Καινοῦθα· ἀδηλον ἂν προῦκειτο περὶ τῶν ἐργασίας, εἰς ἣν ἴτω ἀναγκαῖος ὁ καινὴ ἢ περὶ καινοῦθα (ὄψ. Ἀρχ. Ἐπιγρ. 1883 σελ. 115 στίχ. 19)· τὸ πρῶτον πιθανώτερον· οἰκοθεν δ' ἐννοεῖται ὅτι τὸ ὑπ' ἑμοῦ ὡς Δ ἀναγνωσθὲν δύναται νὰ ἦναι Λ.

Στίχ. 22. *ιαρ*· ἔνεκα τούτων τῶν γραμμάτων καὶ πρὸ πάντων τοῦ Ι δὲν ἐτόλμησα νὰ συμπληρώσω τὸν προηγουμένου στίχον ἐλόκληρον προσθέτων καὶ μάλισθον περιχεῖαι· ἂν ὅμως ὑπὸ τὸ κατ' ἐμὲ Ι κρύπτεται τὰ ἴσγη ἐνὲς ἑ ἴσως θὰ ἠδύνατο νὰ συμπληρωθῇ ὁ στίχος· καὶ μάλισθον περιχεῖαι, ὡς μετ' ὁ ἀρχιτέκτων κελεῖνη, ἡ καθ' ἐμοῦσιν τινὰ τρόπον.

Στίχ. 27. Τριγυλιόρον· πόσας καὶ ἐκ τίνος λίθου; Ἐν γένει δὲ μέχρις ἐδῶ δύσκολον νὰ μαντεύσῃ τις πόσους καὶ ποίους λίθους καὶ πρὸς ποῖον σκοπὸν ἔπρεπε νὰ τάμωσι καὶ κομίσωσιν εἰς τὸ ἱερὸν.

Στίχ. 32. Ἀπέρρον ἔχοντα· ἡ φράσις εἶναι μοι ἀλλοθεν ἀγνωστος, ἐν δὲ τῷ ἡμετέρῳ λίθῳ ἐπαναλαμβάνεται συχνά (A, στίχοι. 46, 97, B, 12, 69, 75)· ἐν τῇ ἐν Λεσβαδίας ἐπιγραφῇ ἀπαντᾷ ἡ λέξις πρόσρρον· σημαίνουσα κατὰ Fabricius (De Arch. Gr. σελ. 79) τὸ παρὰ Γερμανοῦ Werkzoll λεγόμενον, ἥτοι τὸ μέρος ἐκείνου τῶν λίθων τὸ ἐξεπίτηδες ἀρνούμενον ἀκατέγραστον ὡς μέλλον κατοπιν

κατὰ χώραν, ὅταν οἱ λίθοι ἐτοποιητοῦντο εἰς τὴν ὠρισμένην θέσιν των, νὰ ἐπεργασθῆ· φαίνεται ὅτι καὶ ἐνταῦθα τὸ ἄπεργον τὴν αὐτὴν ἔχει σημασίαν.

Στίχ. 33. *Πρὸς τὸν ἀναγραφέα*· ἡ φράσις ἐπαναλαμβάνεται συχνά· εἶναι δὲ ὁ ἀναγραφεὺς κατὰ τὰ ἐν χειρὶ μου λεξικά τὸ παράδειγμα τὸ χρησιμεῦον ὡς πρότυπον εἰς τοὺς τεχνίτας ἵνα σχεδιάζωσι τὰ ἔργα των· ἐνταῦθα σημαίνει, πιστεύω, τὸ σχεδιογράφημα τοῦ ἀρχιτέκτονος, καθ' ὃ οἱ μέλλοντες νὰ ἐκτελέσωσι τὸ ἔργον ἔπρεπε νὰ τάμωσι καὶ ἐκπελεκήσωσι τοὺς λίθους.

Στίχ. 33-34. *Παραδοῦναι ἐπ' ἀναθήκει* (=ἐπ' ἀναθέσει)· ἡ φράσις ἐπαναλαμβάνεται ἐπίσης συνεχῶς· φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἔπρεπε νὰ τάμωσι, νὰ ἐκπελεκήσωσι πρὸς τὰ δεδομένα μέτρα ($5 \times 4 \frac{3}{4} \times 1 \frac{1}{4}$ πόδας;), νὰ ἐτοιμάσωσι καθ' ὅλα, δι' ἣν ἦσαν προωρισμένοι θέσιν, καὶ νὰ κομίσωσι προσέτι (στίχ. 34-39) εἰς τὸ ἱερὸν ἐκ Πεντέλης (;) δέκα πέντε (;) λίθους· πρὸς ποῖον σκοπὸν δὲν κατώρθωσα βεβαίως νὰ μαντεύσω.

Στίχ. 44-56. *Νὰ τάμωσι καὶ νὰ κομίσωσιν ἐκ Πεντέλης εἰς Ἐλευσίνα λίθους τετταράκοντα ἑπτὰ $6 \times 3 \frac{3}{4} \times 1 \frac{1}{4}$ ποδῶν ἕκαστον· ἄρα γε εἰς κατασκευὴν τῶν γείσων (στίχ. 53);* Τούτων τὸ ὅλον πλάτος θὰ ἦτο, ἂν, ἐννοεῖται, αἱ συμπληρώσεις μου ὁρθῶς ἔχωσι, $47 \times 3 \frac{3}{4} = 176 \frac{1}{4}$ ποδῶν = 57, 98 Γ. Μ. ὑπολογιζομένου τοῦ ποδὸς κατὰ τὰς νεωτέρας τοῦ Dörpfeld μετρολογικὰς παρατηρήσεις, ἃς προφορικῶς μοι ἀνεκοίνωσε, πρὸς 0,326 τοῦ Γ. Μ. Ἀλλὰ τί ἐχρειάζοντο οἱ ἄλλοι ἐκεῖνοι (δύο;) λίθοι (1) οἱ κατὰ τὰ μέτρα μεγαλιέτεροι τῶν ἀνωτέρω (στίχ. 51-53), τοὺς ὁποίους νὰ κομίσωσι μόνον ἀναγράφεται; περὶ τούτων ἃς σκεφθῶσιν οἱ ἀρχιτέκτονες.

Στίχ. 60-75. *Νὰ τάμωσι καὶ πελεκήσωσι καὶ κομίσωσιν εἰς τὸ ἱερὸν τεσσαράκοντα τέσσαρας πεντελικούς λίθους $4 \frac{1}{4} \times 2 \times 1 \frac{1}{2}$ ποδῶν ἕκαστον πρὸς κατασκευὴν πλινθίδων διὰ τὰς τρεῖς ἄρα γε παραστάδας (στίχ. 72);* ἀλλὰ διατὶ τότε 44 καὶ ἔχι 42 ἢ 45;

Στίχ. 75. *Κατὰ ταύτην τὴν ἐπιφάνειαν ἀπὸ τούτου τοῦ στίχου καὶ ἐφεξῆς σώζεται τοῦ λίθου ὄγκληρον τὸ πλάτος, ἀλλ' ἢ ἐπιδερμὶς αὐτοῦ πρὸς τὰ*

(1) Ὁ στίχος ἤδυνάτο ἴσως νὰ συμπληρωθῆ καὶ οὕτω· ἐτέρουσ δύο λίθους.

δεξιὰ μάλιστα εἶναι τοσοῦτον ἀποτετριμμένη, ὥστε μετὰ πολλῆς δυσκολίας κατώρθωσα ν' ἀναγνώσω καὶ ὅσα ἀνέγνωσα γράμματα.

Στίχ. 75-85. *Κατὰ πόσον ἐπέτυχαι εἰς τὰς συμπληρώσεις μου, ἀγνοῶ· τὰ μέτρα βεβαίως τῶν λίθων τῶν στίχων 76-77 δὲν συμφωνοῦσι πρὸς τὰ τῶν στίχων 83-85, εἰ καὶ, ὡς πιστεύω, πρόκειται περὶ τῶν αὐτῶν λίθων, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει καὶ ἡ μὴ ἐπανάληψις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν λίθων ἐν τούτοις τοῖς στίχοις (83-85) εἶναι ἀσυνήθης.* Πρὸς τίνα δὲ σκοπὸν μετεχειρίσθησαν αὐτούς; Ἴσως τινὰς εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἐπικράνων (στίχ. 88)· ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἂν ἦσαν προωρισμένα διὰ τὰς παραστάδας μόνον, δὲν πρέπει νὰ ἦσαν πολλά.

Στίχ. 93. *Ἐπεργάσασθαι θρονᾶ*· ἡ ἀνάγνωσις μοι ὑπεδείχθη παρὰ φίλου ἀνδρὸς δυσχεραίνοντι περὶ τὴν συμπλήρωσιν καὶ τὴν κατανόησιν τοῦ στίχου ἐν σχέσει μάλιστα πρὸς τὰ ἐπόμενα. Τὸ Α σαφῶς δὲν διακρίνεται, ὑποφαίνονται ὅμως ἴχνη αὐτοῦ ἐν τῷ λίθῳ. Ἀλλὰ τί νὰ ἐσήμαινεν ἐνταῦθα ἡ λέξις θρόνα; Ποικίλματα ἦτοι κοσμήματα (γλυπτὰ μόνον, ἢ καὶ κεχρωματισμένα);

Στίχ. 93-103. *Φαίνεται ὅτι ἐγένετο λόγος περὶ τομῆς καὶ ἀγωγῆς καὶ ἐξεργασίας καὶ τοποθετήσεως ὀκτώ πεντελικῶν λίθων $17 \times 3 \times 1 \frac{1}{2}$ ποδῶν ἕκαστον, ἀλλ' ἀκριβῶς ἐκεῖ ὁ λίθος εἶναι βεβλαμμένος, ἔνθα περὶ τοῦ μέρους τῆς τοποθετήσεως αὐτῶν ἐπρόκειτο (στίχ. 103).* Ἀρά γε ἐπὶ τὰς παραστάδας; ὁ στίχος συμπληροῦται οὕτω, ἀλλὰ τὸ νόημα δὲν μοι εἶναι πολὺ σαφές ἴσως καὶ διὰ τὴν κολοβότητα τοῦ λίθου ὡς καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς στίχοις. Ὅπως ποτ' ἂν ἦ, λίθοι πεντελικοὶ τόσο μακροὶ (5,54 Γ. Μ.) θὰ ἦσαν χρήσιμοι βεβαίως εἰς ἐπιστύλια ἢ ὑπερτόνια (=ὑπέρθυρα).

B.

Στίχ. 2. *Παλαστῶν δυοῖν δακτύλοι*· καὶ κατωτέρω στίχ. 7 ἐπίσης κατὰ παράλειψιν, ὡς εἰκάζω, τοῦ και (ἴδε καὶ Α, στίχ. 17). Βεβαίως εἰς τὸ αὐτὸ λάθος δις νὰ ὑποπέσῃ ὁ χαρακτὴρ καὶ τόσον ταχέως μάλιστα, εἶναι κάπως ἄπορον· καὶ ὅμως ἄλλως πως νὰ συμπληρώσω τοὺς στίχους δὲν κατώρθωσα· ἐν τῷ στίχ. 10^ω, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, φέρεται σαφῶς ἐν τῷ λίθῳ γεγραμμένον *πεντεπαλαστῶν καὶ δυοῖν δακτύλοι*, ἐπρόκειτο δὲ, ὡς

φαίνεται, νὰ τὰ μωσι καὶ μετακομίσωσιν εἰς Ἐλευσίνα τεσσαράκοντα πέντε (;) πεντελικούς λίθους (στίχ. 1—14) πρὸς κατασκευὴν ἰσαριθμῶν καὶ τῶν αὐτῶν διαστάσεων ἰωνικῶν ἤτοι ἐπαιετίων (;) γείσων, ὧν τὸ ὄλον πλάτος, ἤτοι μῆκος, θὰ ἦτο κατὰ ταῦτα 58, 50 Γ. Μ.

Στίχ. 8. Ἴσως ἦτο γεγραμμένον ἀριθμὸς πέντε καὶ τεσσαράκοντα ἢ τετταράκοντα πέντε καὶ γεῖσα κτλ. Θὰ εἶχε δὲ οὕτω ὁ στίχος 52 γράμματα.

Στίχ. 14—15. *Παραιετίος λεοντοκεφαλίας*· παρὰ β. κατωτέρω στίχ. 18—20· ὑπάρχει ἔμωσ καὶ λέξις *παραιετίος* (ἴδ. Ἀρχ. Ἐφημ. 1886 σελ. 166 στίχ. 100) σημαίνουσα κατὰ Bötticher (Tekst. d. Hell. σελ. 255 σημ. 4) τὴν ὑδρορροήν ἐν γένει.

Στίχ. 20—25. Ἐπρόκειτο βεβαίως περὶ *κεράμων* ἤτοι *κεραμίδων* τῆς στέγης (καλυπτῆρων καὶ στρωτῆρων ;)

Στίχ. 36. *Λίθους τεμεῖν στρωματί . . .* Λέξιν *στρωματίας* δὲν σημειοῦσι τὰ ἐν χερσὶ μου λεξικά, νὰ συμπληρώσω δὲ *στρωματεῖς* μ' ἐκώλυσε τὸ τελευταῖον γράμμα, ἔπερ ἄλλοτε μὲν ὡς Ι καὶ ἄλλοτε ὡς κακῶς κεχαραγμένον Η ἀνέγνωσα, ἀλλ' ἔχι καὶ ὡς Ε. Τὸ γενικὸν νόημα καὶ ἐδῶ εἶναι περίπου καταληπτόν· πρόκειται περὶ τομῆς καὶ ἀγωγῆς καὶ θέσεως (στίχ. 36—66) λίθων ἐξ Ἀκτῆς τοῦ Πειραιῶς ὡς τὸ πολὺ εἰς κατασκευὴν θεμελίων χρησίμων. Τὰ κατὰ τὰς συμπληρώσεις μου μέτρα τῶν λίθων εἶναι τὰ συνήθη τῶν πλίνθων τῶν θεμελίων πολλῶν οἰκοδομημάτων· οἱ μεγαλειτέρας ἔχοντες διαστάσεις ἐχρησίμευον εἰς τὰς γωνίας (στίχ. 64).

Στίχ. 45—46. Ὑποθέτω ὅτι ὀλόκληρον ἓνα στίχον παρέλειψεν ὁ χαράκτης, ἤτοι καὶ [ἡμιποδίου πλάτος τριῶν ποδῶν, ὕψος τριημιποδίου] καὶ *πελεκεῖσαι* κτλ. ἄλλως δὲν εὐοδοῦται τὸ νόημα, οὐδὲ συμφωνοῦσι τὰ ἐδῶ πρὸς τὰ ἐν τοῖς στίχοις 49—51, ἔνθα, ὡς νομίζω, περὶ τῶν αὐτῶν λίθων πρόκειται.

Στίχ. 53. *Καὶ τὰς ἐπικαρπίας . . . ποιούντα* τῆς *τάφρο δεκάποδας*· ἄς εἴπωσιν οἱ ἀρμόδιοι τί ταῦτα ἐσήμαινον καὶ ἂν ὄντως οὕτω πρέπη νὰ συνδεθῶσιν αἱ λέξεις.

Στίχ. 56. *Ὁδ' ἂν εἶ πέτρα* = ὅπου ἂν ὑπάρχη πέτρα = βράχος; ὅτι δὲ περὶ τοῦ ὀρθοῦ τῆς ἀναγνωσεῶς μου ἀμφιβάλλω, ὀδῆλον ἐκ τοῦ κυρτοῦ τῶν γραμμάτων.

Στίχ. 58. *Ὁρθοῖς χρῆσθαι*· πῶς θὰ ἔκαμον χρῆσιν τῶν λίθων ὀρθῶν μοι εἶναι ὀδῆλον.

Στίχ. 60. *Ἐξ ἀπαμοιβῶν*. Οὔτε τὴν φράσιν οὔτε καὶ τὴν λέξιν ἀπαμοιβῆ σημειοῦσι τὰ ἐν χερσὶ μου λεξικά. Νὰ ἐσήμαιεν ἄρα γε ἐν ἀλλὰξ ἤτοι *φορηθῶν καὶ παρὰ μῆκος* (Mittheil. d. D. A. In. 1883, σελ. 149) τὸν συνήθη δηλ. τρόπον τῆς τοποθέτησεως τῶν λίθων ἐν τοῖς θεμελίοις; Τί δὲ ἦτο ἢ εὐθυντηρία εἶναι γνωστὸν (ἴδε Mittheil. ε. ἀ. σελ. 151).

Στίχ. 66. *Περιτένεια*· ζήτει τὴν σημασίαν τῆς λέξεως ἐν Fabricius de Arch. Graeca σελ. 59 Ἐξ ἀδελφείας τοῦ χαράκτου ἐτέθη δις ὁ ἄν.

Στίχ. 68—84. Πρόκειται περὶ τομῆς καὶ ἀγωγῆς εἰς τὸ ἱερόν 42, 24 ἑλευσινιακῶν λίθων, ἐκείνων μὲν $6 \times 4 \times 1 \frac{1}{4}$ ποδῶν, τούτων δὲ (τῶν 24) $6 \times 3 \times 1 \frac{1}{4}$ ποδῶν ἕκαστον πρὸς κατασκευὴν στυλοβατῶν 44 μὲν $6 \times 4 \times 1 \frac{1}{4}$, 22 δὲ $6 \times 3 \frac{1}{2} \times 1 \frac{1}{2}$ ποδῶν ἕκαστον. Τὴν ὑπάρχουσαν ἀσυμφωνίαν μεταξὺ τούτων τῶν ἀριθμῶν ἐν σχέσει πρὸς τὰς διαστάσεις τῶν λίθων καὶ τῶν στυλοβατῶν ἐννοεῖ εὐκόλως ὁ ἀναγνώστης, εἰ καὶ, ἐννοεῖται, ὁ ὀλικὸς ἀμφοτέρων ἀριθμὸς εἶναι ὁ αὐτὸς, ἤτοι 66· ἐνθ' δὲ καλῶς ἐδηλώθη ὅτι οἱ γωνιαῖοι στυλοβάται ἔπρεπε νὰ ὦσιν *ἔξποδες πανταχεῖ* (τό τε μῆκος καὶ τὸ πλάτος, διότι τὸ πάχος θὰ ἔμεινε πάντως τὸ αὐτὸ) δὲν ἐμνημονεύθησαν καὶ λίθοι τοιοῦτοι. Στυλοβάτην ἐξ ἑλευσινιακοῦ λίθου ἔχει ἡ Φιλωνείος Στοᾶ (1), ἀλλὰ πρὸς τὰ ἐδῶ ἀναγραφόμενα μέτρα δὲν συμφωνοῦσιν οἱ λίθοι τῆς, ἔχοντες διαστάσεις 2, 12×1 , 21×0 , 44 Γ. Μ. ἤτοι $6 \frac{1}{2} \times 3 \frac{3}{4} \times 1 \frac{1}{3}$ περίπου πόδας. Καὶ τὸ ὄλον δὲ τοῦ πλάτους, ἤτοι μήκους, τοῦ ἐνταῦθα ἀναγραφομένου στυλοβάτου φαίνεται μὴ συμφωνοῦν πρὸς τὸ ὄλον μῆκος τοῦ στυλοβάτου τῆς Φιλωνείου Στοᾶς καὶ τῶν τριῶν τῆς πλευρῶν, ἐννοεῖται, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν, καθ' οὓς ἔκαμα ἐγὼ τουλάχιστον ὑπολογισμούς. Συμφωνία μόνον ὑπάρχει εἰς τὸ πλάτος δύο ὁμοῦ λίθων τοῦ ὑπάρχοντος στυλοβάτου ($3 \frac{3}{4} + 3 \frac{3}{4} = 7 \frac{1}{2}$ πόδες) καὶ δύο ὁμοῦ ἐπίσης λαμβανομένων ἐκ τῶν ἀναγραφομένων ἐνταῦθα λίθων ἐνός ἐκ τῶν 42 καὶ ἐνός ἐκ τῶν 24 ($4 + 3 \frac{1}{2} = 7 \frac{1}{2}$).

Στίχ. 85· *ἄθος*; ἔγραψα ὅ,τι οἱ ὀφθαλμοὶ μου διέκρινον, εἰκάζω δὲ ὅτι παρηγγέλλετο ὁ μέλλων

(1) Πρὸς. Πρακτ. τῆς Ἀρχ. Ἐταιρ. τοῦ 1882, σελ. 86.

νά ἀναλάβῃ τὸ ἔργον νά κατασκευάσῃ περίξ τοῦ λίθου κατὰ τοὺς ἀρμούς περιθώριον ἐνὸς ἡμιποδίου ἀπολειαινῶν τὸ σκληρόν καὶ τραχὺ αὐτοῦ.

Στίχ. 88. *Τὰ πινάκια*· ἂν ὀρθῶς ἀνέγνωσα, ἀγνοῶ τί θέλει νά σημάνη ἐδῶ ἡ λέξις.

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. Ὅτι δὲ ἔχομεν ἐν τῷ ἡμετέρῳ λίθῳ συγγραφὴν ἐργωνίας περὶ ὅχι σμικροῦ οἰκοδομήματος δῆλον· οἱ μέλλοντες ν' ἀναλάβωσι τὸ ἔργον ὑπεχρεοῦντο νά φροντίσωσιν οἱ ἴδιοι καὶ περὶ προμηθείας τοῦ ἀναγκαίου ὑλικοῦ· ἡ πόλις ἀνελάμβανε νά παράσχη αὐτοῖς μόνον καὶ σίδηρον εἰς τὰ δεσμὰ τῶν λίθων καὶ τροχιλεῖαν, (B, στίχ. 89-90) ἐντελεῖ. Τὸ ἔργον ἐξεδίδον οἱ ἐπιστάται τοῦ Ἐλευσινίου συναρωγὸν ἔχοντες καὶ τὸν ἀρχιτέκτονα. Ἀλλὰ ποῖον ἦτο λοιπὸν τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο; Τὸ Μέγαρον ἢ Τελεστήριον ἢ ὅπως ἄλλως ἐκαλεῖτο ὁ ἐν Ἐλευσίνι κυρίως Ναὸς ὁ ὑπὸ τοῦ Ἰκτινοῦ σχεδιασθεὶς θὰ εἶχε πιθανώτατα συντελεσθῆ, καθ' οὓς ἡ ἡμετέρα ἐπιγραφὴ ἐχαράχθη χρόνους, εἰς δὲ τὴν οἰκοδομὴν αὐτοῦ εἶχον λάβει κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Πλουτάρχου (Περικλ. 13) τρεῖς ἀρχιτέκτονες μέρος, ὁ Κόροιβος, ὁ Μεταγένης καὶ ὁ Ξενοκλῆς. Ἀλλ' ἐθεωρεῖτο ἄρα γὰρ τὸ ἔργον καὶ καθ' ὅλα τετελεσμένον; Δὲν εἶχεν ἐν νῶ καὶ αὐτὸς ὁ Ἰκτινὸς νά οἰκοδομήσῃ πρὸ τοῦ Ναοῦ, ἤτοι τοῦ Σηκοῦ, τὴν Στοάν, ἣν ἔκτισε κατό-

πιν ἐπὶ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως ὁ Φίλων; Τίνος δὲ ἄλλου κτίσματος λείψανα θὰ ἠδύναντο νά ὦσιν οἱ τοῖχοι ἐκεῖνοι περὶ ὧν ἐγένετο ἀλλαχοῦ λόγος; (1) Ἡ πρόναος λοιπὸν Στοὰ ἔπρεπε καὶ ἔμελλέ ποτε νά κτισθῆ καὶ ἴσως εἰς ταύτην ἀναφέρεται ὁ ἡμέτερος λίθος. Λέγω δὲ ἴσως διότι, ὅπως καὶ ἀνωτέρω ἐσημείωσα, ἐν πολλοῖς ὁ λίθος μοι εἶναι ἤκιστα σαφῆς (2) καὶ πρῶτος ἐγὼ εὗρομαι νά ἐξετασθῆ καὶ ἐρευνηθῆ δεόντως καὶ παρ' ἀρχιτεκτόνων ἀρχαιολογούντων. Τὸ ὅτι δὲ οὐδὲ τότε ἐκτίσθη ἡ Στοὰ, καθ' οὓς δηλ. χρόνους ἐχαράχθη ἢ περὶ ταύτης ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου λίθου συγγραφὴ, ἀλλὰ πολὺ βραδύτερον, ὡς ὁ Βιτρούβιος μαρτυρεῖ (VII ἐν προοιμίῳ) (3) οὐδὲν τὸ παράδοξον, ἀφοῦ τὰ πλεῖστα τῶν οἰκοδομημάτων τῆς ἀρχαιότητος ἐν γένει μακρὰ πολλάκις ἀπῆτησαν ἔτη εἰς συντέλεισιν των, τινὰ δὲ καὶ διὰ παντὸς τοῦ χρόνου ἔμειναν ἡμιτελεῖ· μάρτυρες τοῦ λόγου μου πλὴν ἄλλων τοῦ αὐτοῦ Φίλωνος ἢ ἐν Πειραιεῖ Σκευοθήκη πολλὰ ἔτη βραδύτερον κτισθεῖσα μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ λίθου χάραξιν τῆς περὶ αὐτῆς συγγραφῆς (Bul. d. Cor. Hell. 1882, σελ. 552-555) καὶ ὁ ἐν Λεβαδείᾳ Ναὸς τοῦ Διὸς ὁ μηδέποτε κατὰ Πausanίαν (9, 39, 4) συντελεσθεὶς.

Ἐν Ἐλευσίνι, τῇ 18ῃ Δεκεμβρίου 1886.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

(1) Παράβ. Πρακτ. τῆς Ἀρχ. Ἐταιρ. τοῦ 1883 σελ. 60 σημ. 1 1882 σελ. 88.

(2) Οὐχὶ σαφὲς εἶναι μοι μεταξὺ ἄλλων καὶ τὸ ὅτι οὐδαμῶς ἐν τῷ λίθῳ γίνεται λόγος περὶ κίωνων καὶ ἀγνοῦ κατὰ πόσον δύναται ν' ἀποδοθῆ τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν κολοβότητα αὐτοῦ (στίχ. 15-27 μάλιστα) καὶ εἰς τὸ ὅτι καὶ ἄλλοτε ἴσως εἶχε γίνε φροντίς περὶ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ αὐτοῦ οἰκοδομήματος καὶ προὔπηρχε, ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ λίθου δύναται τις νά συμπεράνη, (στίχ. 42 λ. γ. ἔνθα παραγγέλλονται οἱ ἐργολαβήσαντες νά ἄρῳσι καὶ τοποθετήσωσι (:) τὰ ἐργασμένα, B, στίχ. 24, ἔνθα ὁ ἀριθμὸς τῶν κεραμίδων φαίνεται μοι ἀνεπαρκῆς κτλ.) καὶ ἕτερον ἔτοιμον ὑλικὸν εἰς οἰκοδομὴν αὐτοῦ. Περιέργος δὲ εἶναι πάντως ἡ ἀναγραφὴ τῆς συναγωγῆς καὶ ἐξεργασίας τοῦ ὑλικοῦ διὰ τὰ διάφορα τοῦ οἰκοδομήματος μέρη, οἷα ἐν τῷ λίθῳ φέρεται, καὶ ἄδηλον κατὰ πόσον καὶ αὕτη ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου (τῆς προὔπαρξενος δηλ. ὑλικοῦ ἐτοίμου) δύναται νά ἐξηγηθῆ, ὅποτε ὅμως πάντοτε ὅχι εὐνόητος ἀπομένει ἡ εὐθύς ἐν τοῖς πρώτοις στίχοις παραγγελία περὶ τομῆς καὶ ἀγωγῆς (:) Διγινάων λίθων, οὓς κυρίως ἠδύναντο νά μεταχειρισθῶσιν εἰς τὰ θεμέ-

λια, περὶ ὧν ὅμως γίνεται πολὺ κατωτέρω λόγος (στίχ. 40-70, B). Πείθομαι ἐν τούτοις κατὰ τὴν γενομένην μοι παρατήρησιν ὅτι εἰς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης μου, ὅτι ὁ λίθος ἀναφέρεται εἰς τὴν Στοάν, συμβάλλει καὶ τὸ ὅτι ὅπου γίνεται ἐν αὐτῷ λόγος περὶ γωνιῶν δύο μόνον τοιαῦτα ἀναφέρονται, τόσας δηλ. ὥσας ἡ Στοὰ ἠδύναντο νά ἔχη. Περιττὸν δὲ ἴσως νά σημειώσω ὅτι ἀρχιτεκτονικὰ τινὰ μέλη σωζόμενα (γεῖσα λ. γ. καὶ τρίγλυφοι) δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν, διότι φαίνονται, καθόσον δηλ. καὶ τούτων τινὰ δύναται ν' ἀνήκωσιν εἰς τὴν Στοάν, ὄντα προϊόντα πολὺ μεταγενεστέρων χρόνων (Ῥωμαϊκῶν πιθανῶς) καθ' οὓς ὑπέστη, ὡς φαίνεται, καὶ αὕτη μετὰ τοῦ Σηκοῦ γενικὴν μετασκευὴν (ἴδε καὶ Πρακτ. τῆς Ἀρχ. Ἐταιρ. τοῦ 1884 σελ. 80-82). Ἀναγκαῖον ὅμως ἴσως εἶναι νά παρατηρήσω ὅτι διὰ τῆς λέξεως ἱερόν, ἧς συχνῇ γίνεται ἐν τῷ λίθῳ χρῆσις, σημαίνεται οὐχὶ τὸ περὶ οὐ πρόκειται οἰκοδόμημα, ἀλλὰ ὀλόκληρος ὁ ἱερός Περιβόλος (ἴδε καὶ Πρακτ. τῆς Ἀρχ. Ἐταιρ. τοῦ 1883 σελ. 56, σημ. 2).

(3) Παράβ. καὶ Ἀρχ. Ἐφημ. 1883 σελ. 15.